

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 464. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167176850528/facsimile.pdf> (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

dog Kvitteringer bort; og saa kan man lære unge Mennesker at skrive deres Forældres Navne efter. Paa disse Maader har jeg saamænd arbejdet meget i mine Dage.

Jonas. Og siden det dog skulde arves, hvorfor kunde da ikke Pappa lige saa vel arve, som andre?

Kaptejnen. Bravo! Den Junge bliver en komplet Spigbuk i sine Dage.

Sydenstrup. Kaptejnen behøver at smigre. Vi to vi kender hinanden saa vel, Hr. Kaptein! at jeg ikke holder noget af mine Projektions-Duameligheder skjult for Dem. — Sagen er nu her lidt barskeligere, siden Manden lever: men med Overlæg lader det sig dog nok praktisere. Det kommer kun an paa, at man havde et Dokument eller et Brev, hvorpaa man kunde se, hvordan han skriver sit Navn.

Kaptejnen (saaer sig for Panden). Skulde jeg bare ikke have været jo ein Dummløp! (Åbner sin Tegnebog op afommen og leder blandt nogle Papire). Vart man! — her have ich's, hal mich der Teufel! (Han leverer Sardenstrup Papiret). Sin egenhændige Namens Unterjhrift.

Sydenstrup (aabner Papiret). Hr. Kaptein! — al jeg maa tykke Dem for det; det er et Mejerstykke. — (Han kaster Kaptejnens). Hans Navn midt paa et Stykke rent Papir! — hvor har De faaet det?

Kaptejnen. Ich er en stor Taschenpieler — das wissen Sie. Und so gjorde jeg for en paar Wochen siden einige Taschenpieler-Münste hos dem. Jeg vidste dem et Stykke Papir so sammen, at den blev ganske klein, so sat jeg den von Bogeman im Namen derpaa at skrive. Han gjorde det, — vips, habe ich den Namen weggeschlagen, und er hatte ein reines Stück Papir. Versehen Sie, ich chargierte behändig, und so beholdt jeg den Stük med sin Namen auf.

Sydenstrup. Fortræffelig. Nu har jeg alt, hvad jeg behøver. Herpaa skriver vi en Vezel — ikke for lav — paa nogle Tuzende Rigsdaler; — og over hans eget Navn skriver vi: accepteret. Saa skal vi se, hvad Markten vil gjøre;